Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 1. STYCZEŃ 1935. Rok III.

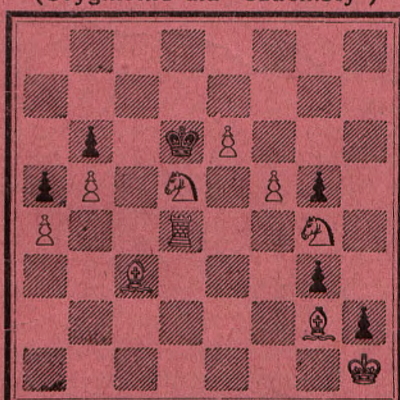
SZACHISTA

czasopismo

poświęcone grze i studjom szachowym

Cena zeszytu Zł. 1·00

E. A. Hörholt — Trondheim
(Oryginalne dla "Szachisty")

Mat w 3 posunięciach.

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Drukarnia „Renoma" Lwów, ul. Rzeźnicka 16.

Wiadomości.

Międzynarodowa Olimpjada Korespondencyjna.

Dnia 15-go stycznia br. rozpoczęła się I-sza wszechświatowa Olimpjada grv korespondencyjnej. W olimpjadzie uczestniczą: Austrja, Danja, Estonja, Francja, Hiszpanja, Holandja, Niemcy, Polska, Portugalja, Szwajcarja, Szwecja, Węgry i Włochy.

W reprezentacji Polski uczestniczą pp.: red. Henryk Friedman i prof. Stefan Popiel ze Lwowa, Aleksander Wagner ze Stanisławowa, B. Borenstein z Warszawy, Dr. S. Szaniawski z Dąbrowy Górniczej i prof. Antoni Kościelak z Łodzi. Brak w reprezentacji mistrzów Warszawy i Łodzi. Wśród innych drużyn spotyka się głośne nazwiska jak np.: Grünfeld, Eliskases, Müller, Becker (Austrja); Dr. Balogh, Dr. Nagy, Chalupetzky (Węgry); Crepeaux, Duchamp (Francja); Roselli del Turco, Norcia (Włochy; Henneberger, Zimmerman (Szwajcarja); Dr. Rey i Domenech (Hiszpanja). Olimpjada będzie rozgrywana w przedgrupach przez 2 lata, zaś zdobywcy I. i II. miejsca w przedgrupach grają następnie w grupie głównej. Łącznie potrwa Olimpjada 4 lata. Utworzono 3 przedgrupy. Kierownik turnieiu *F. Kunert*, przeprowadził losowanie z następującym wynikiem:

Przedgrupa A: 1. Holandja, 2. Estonja, 3. Niemcy I., 4. Szwecja II., 5. Danja.

Przedgrupa B: 1. Austrja, 2. Niemcy, 3. Szwecja I., 4. Węgry, 5. Polska.

Przedgrupa C: 1. Szwajcarja, 2. Portugalja, 3. Holandja II., 4. Francja, 5. Hiszpanja, 6. Włochy.

Niemcy, Szwecja i Holandja zgłosiły rezerwowe drużyny. Grupa B. w której grają Polacy jest najsilniejszą ze względu na udział Austrji i Węgier uchodzących za faworytów i dysponujących najlepszemi zespołami graczy. Skład imienny drużyn przedgrupy B. jest następujący: (Austrja) 1. Grünfeld, 2. Eliskases, 3. Müller H., 4. Prof. Becker, 5. Poschauko, 6. Haberditz; (Niemcy II.) 1. Bernards, 2. Schütz, 3. Bergman, 4. Schädle, 5. Wacker, 6. Schmidt; (Szwecja I.) 1. Johansson, 3. Ekström, 3. Malmgren, 4. Persson, 5. Mellgren, 6. Hafström; (Węgry) 1. Dr. Balogh, 2. Dr. Nagy, 3. Chalupetzky, 4. Szigeti, 5. Vécsey, 6. Szücs; (Polska) 1. Red. Friedman, 2. Prof. Popiel, 3. Wagner, 4. Dr. Szaniawski, 5. Borenstein, 6. Prof. Kościelak.

Wedle podanego porządku (pierwszy z pierwszym, drugi z drugim i t. d.) rozgrywa każdy z uczestników grupy B. tylko 4 partje. Drużyna Polski pozostaje pod opieką Polskiego Związku Szachowego w Warszawie, której kapitanem jest p. inż. Henryk Salzman z Warszawy.

Turniej korespondencyjny o mistrzostwo Polski 1934/35.

Z. Petluk †. Dnia 29. grudnia 1934 r. zmarł w Grodnie zacny członek nasz śp. *Z. Petluk*, pogrążając w głębokim smutku tamtejsze koła szachowe. Wiadomość powyższą o utracie młodego i cenionego szachisty przyjęliśmy z szczerym bolem i żalem. Cześć Jego pamięci!

* * *

Do grupy III. przyjęliśmy z końcem stycznia br. pod L. 7 p. Zygmunta Mikuły, zamieszkałego w Łodzi, Napiórkowskiego 76. W księdze ewidencyjnej członków Związku pan Zygmunt Mikuła figuruje pod l. porządk. 49.

* * *

W grupie I. już rozegrane zostały następujące partje, których wyniki ogłaszamy: R. Nowiński 0 — red. H. Friedman 1. B. Korenblit ½ — Red. H. Friedman ½. Red. H. Friedman 1 — por. Z. Palige 0. Red. H. Friedman 1 — A. Wagner 0. R. Nowiński 0 — S. Czerniaków 1.

* * *

Nr. 1. STYCZEŃ 1935. Rok III.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachoywm

Pzenumerata w kraju:		Redaktor Henryk Friedman	Prenumerata zagr.:	
Mies.	Zł. 1·—		mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 2.50		kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 5.—		półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 10.—		roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr 39-02. Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Turniej w Hastings.

Do najciekawszych imprez szachowych ubiegłego roku na międzynarodową skalę zakrojonych, należy bezsprzecznie turniej 15. kongresu Brytyjskiego Związku w Hastings. Już sam dobór uczestników turnieju wywołał powszechne zainteresowanie całego świata szachowego. Organizatorzy postawili sobie za cel zademonstrować światu najwyższą klasę szachową, przez udział jednego ex-mistrza świata, jednego kandydata do tego tytułu, trzech młodych arcymistrzów i jedyną mistrzynię świata.

I przyznać trzeba, że to przedsięwzięcie udało im się zupełnie, mimo, że obecny mistrz świata Dr. Alechin odmówił swego udziału, spowodu wyjazdu do Australji. Wtajemniczeni twierdzą, że były dwa ku temu powody. Pierwszy powód, że Alechin w r. 1933 grając w Hastings, zmuszony był ustąpić pierwszego miejsca Flohrowi, dzieląc w dodatku z młodym Lilienthalem II. i III. nagrodę, drugi powód to ten, że od czasu swego pamiętnego meczu z Capablancą o mistrzostwo świata w r. 1927. Alechin unika spotkania z wielkim kubańczykiem.

Jakkolwiek jest, lista zaproszonych gości była świetna i przedstawiała się następująco: Capablanca, ex-mistrz świata, Dr. Euwe, arcymistrz Holandji (rozegra w ciągu bieżącego roku mecz o mistrzostwo świata z Dr. Alechinem), Flohr, arcymistrz Czechosłowacji, (ewentualny przyszły przeciwnik Alechina), Lilienthal, młodziutki arcymistrz Węgier, Botwinnik, arcymistrz Rosji Sowieckiej i Wera Menszik, jedyna mistrzyni świata.

Z Anglików zaproszono: lorda Thomasa, mistrza Anglji, Michella, poważnego 60-letniego „Altmeistra", oraz mistrzów: Millnera Barry i Normana.

Niezwykłe zestawienie składu osobowego zapowiadało imprezę bardzo interesującą i emocjonującą. Już pierwsze rundy przyniosły na drutach telegrafu rewelacyjne wyniki: Lord Thomas bije Capablancę. Botwinnik przegrywa do Euwego. Lord Thomas bije Botwinnika i Lilienthala. Lilienthal wygrywa z Capablancą. Wprost sensacyjne, a jednak prawdziwe wyniki. Wnioski, że Capablanca od kilku lat był bez treningu, Botwinnik zaś, że odbywa swój pierwszy debjut na gruncie europejskim i t. p. nie mogą jednak umniejszyć faktu, że gra lorda Thomasa w Hastings reprezentowała b. wysoki poziom mistrzowski. Wkrótce potem nastąpiły dalsze wyniki: Dr. Euwe bije Thomasa. Ale mimoto Anglik zbliża się do finału sam, bez konkurencji. W ostatniej rundzie, gdzie najbliżsi konkurenci Thomasa zrezygnowali byli już dawno z szans na I. miejsce, pada największa sensacja turnieju. Stary mistrz Michell bije swojego rodaka Thomasa. To rycerskie postępowanie Anglików zasługuje na najwyższe uznanie i podkreślenie, gdyż wystarczyło by Thomas tylko $^1/_2$ punktu uzyskał z Michellem, by być pierwszym. Ale Anglicy przy szachownicy nie uznają kompromisu, tylko walki, i to jest ich najwyższą cnotą. Przez to zwycięstwo, Flohr i Dr. Euwe doszli do równego stanu z Thomasem.

O samych uczestnikach możnaby powiedzieć, że najwięcej życia wniósł w swoje partje przedewszystkiem lord Thomas, jedyny moralny zwycięsca tego turnieju. Euwe grał śmiało i poprawnie, Flohr zaś roztropnie, ze słabymi grał na wygranę, z silnymi na remis. Obaj ukończyli turniej bez przegranej. Capablanca niepewnie. Lilienthal jest przedewszystkiem kombinatorem. Jedyna jego przegrana z Thomasem, dość lekkomyślna, pozbawiła go conajniej $^1/_2$ p. Zawiódł Botwinnik. Bohaterami turnieju byli ponadto Michell, zwycięsca Thomasa i pani Menszik, która z Dr. Euwem uzyskała zaszczytne remis.

Szczegółowe wyniki unaocznia poniższa tabelka turniejowa:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkty	Miejsce
1 Dr. Euwe	—	$^1/_2$	1	$^1/_2$	1	$^1/_2$	1	$^1/_2$	1	$^1/_2$	$6^1/_2$	
2 Flohr	$^1/_2$	—	$^1/_2$	$^1/_2$	$^1/_2$	$^1/_2$	1	1	1	1	$6^1/_2$	I-III.
3 Thomas	0	$^1/_2$	—	1	1	1	0	1	1	1	$6^1/_2$	
4 Capablanca	$^1/_2$	$^1/_2$	0	—	$^1/_2$	0	1	1	1	1	$5^1/_2$	IV.
5 Botwinnik	0	$^1/_2$	0	$^1/_2$	—	$^1/_2$	$^1/_2$	1	1	1	5	
6 Lilienthal	$^1/_2$	$^1/_2$	0	1	$^1/_2$	—	1	$^1/_2$	$^1/_2$	$^1/_2$	5	
7 Michell	0	0	1	0	$^1/_2$	0	—	$^1/_2$	1	1	4	
8 Menszik	$^1/_2$	0	0	0	0	$^1/_2$	$^1/_2$	—	1	$^1/_2$	3	
9 Milner Barry	0	0	0	0	0	$^1/_2$	0	0	—	1	$1^1/_2$	
10 Norman	$^1/_2$	0	0	0	0	$^1/_2$	0	$^1/_2$	0	—	$1^1/_2$	

Ponadto odbyły się w Hastings trzy uboczne turnieje.

W rezerwowym mistrzowskim turnieju podzielili I. i II. nagrodę *Koltanowski* i *Tylor* po $6^1/_2$, przed Prinsem 6.

Dział partyj.

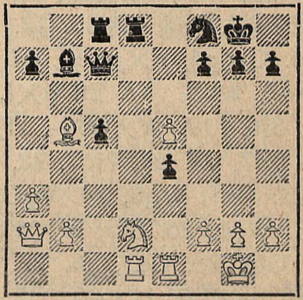
Z turnieju w Hastings.

Partja Nr. 223. Hetmańska.

Capablanca — Thomas

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Sbd7, 5. e3, c6, 6. a3, (Gdyby Capablanca zagrał 6. Sf3, czarne mogłyby odpowiedzieć Ha5 i wytworzyłby się t. zw. warjant Cambridge—Springs) 6... Ge7, 7. Hc2, (W meczu o mistrzostwo świata w r. 1927 zastosował Capablanca w 5-tej partji meczowej przeciw Alechinowi 7. Sf3, 0—0, 8. Gd3. Wedle Alechina Capablanca zastosował posunięciem 7. Hc2 pewne ulepszenie tego warjantu co w połączeniu z 9. Wad1 daje białym znakomitą partję. Thomas jednakże wykazał, że przy należytej obronie otrzymuje równorzędną grę). 7... 0—0, 8. Sf3, We8, 9. Wd1, Sdf8, 10. Gd3, (Agresywniejsze zdaje się być 10. Se5). 10... d×c4, 11. G×c4, Sd5, 12. G×e7, H×e7, 13. 0—0, b6, 14. Se2, (By nie dopuścić do wymiany na c3, oznacza jednak stratę tempa, gdyż czarne swobodnie się dalej rozwijają). 14... Gb7, 15. e4, Sd5—f6, 16. Sg3, Wed8, 17. Wfe1, Wac8, 18. Hb3, (Grozi d5, co jednak zwyczajną paradą czarnych zostaje odparowane i czarne dochodzą do oswobodzającego ruchu c6—c5). 18... Hc7! 19. Ha2, c5, 20. d5, b5! (Po tem nieoczekiwanem posunięciu czarne obejmują inicjatywę). 21. G×b5, e×d5, 22. e5, Se4! 23. S×e4, (To prowadzi do strat materjalnych. Stanowczo lepsze aniżeli wymiana było 23. Gd3). 23... d×e4, 24. Sd2, (Także 24. Sg5, W×d1, c4! połączone było z stratą piona. Teraz czarne otrzymują wygraną pozycję).

Pozycja po 24. posunięciu białych.

Vide diagram! 24... W×d2! (Po 24... Ha5! czarne mogły zdobyć figurę, ale Thomas uważa, że w następstwie tegoż wytworzyłaby się sytuacja niejasna, a to po 25. Gc4, W×d2, 26. G×f7+, i biały pion e byłby dla czarnych wcale krępujący. Po posunięciu w tekście czarne zdobywają 2 lekkie figury za wieżę. Przezorną grą systematycznie dochodzą do zwycięskiego finału). 25. W×d2, Ha5, 26. b4, H×b5, 27. b×c5, H×c5, 28. Hb2, Ga8, 29. Wd2—d1, He7, 30. Hd4, h6, 31. Hd6, H×d6, 32. W×d6, Sg6, 33. e6, f×e, 34. W×e6, Kf7, 35. Wa6, Wc7, 36. Wb1, Se7, 37. h4, Sc8, 38. Wb5, Gb7, 39. Wf5+, Kg8, 40. We6, Se7, 41. Wf4, Gd5, 42. Wd6, Wc8, 43. Wa6, Wc1+, 44. Kh2, Sc6, 45. h5, Wc2, 46. Wf5, Ge6, 47. Wf4? (Traci jakość). 47... Wc4! 48. g4, Gc8, 49. W×c6, W×c6, 50. W×e4, Kf7, 51. Wa4,

Wa6, 52. Wf4+, Ke7, 53. We4+, Kf6. Białe poddały się.

Partja Nr. 224. Sycylijska.

Thomas — Botwinnik

1. e4, c5, 2. Sf3, e6, 3. d4, c×d, 4. S×d4, Sf6, 5. Gd3, Sc6, 6. S×c6, d×c, 7. Sd2, e5, 8. 0—0, Hc7, 9. b3, Gc5, 10. Gb2, Gg4, 11. Ge2, h5? 12. Sc4, Wad8, 13. He1, Sd7, 14. G×g4, h×g, 15. b4! Ge7, 16. Wad1, Wh5, 17. f3! g×f, 18. W×f3, Sf6, 19. W×d8+, H×d8, 20. h3, Sd7, 21. a3, Hc7, 22. He2, Wg5, 23. Gc1, Wg6, 24. Wd3, b5, 25. Se3, Wd6, 26. Sf5, W×d3, 27. H×d3, Gf8, 28. Ge3, g6, 29. Sh4, Sb6, 30. G×b6, H×b6, 31. Kf1, a5, 32. c3, Hc7, 33. Sf3, Gd6, 34. Sd2, Ke7, 35. Sb3, a4, 36. Sd2, c5, 37. Ke2, Hb6, 38. Sf1, Hc6, 39. Se3, Hb7, 40. Sd5+, Kf8, 41. Hf3, Ge7, 42. Hg3, Hb8, 43. Hf3, c×b4? 44. c×b, Ke8, 45. Hd3, Kf8, 46. Sc3, Hb6, 47. H×b5, Hg1, 48. Kf3, Gh4? 49. Hc5+, H×c5, 50. b×c, Ke8, 51. S×a4, Kd7, 52. Sb2, Ge1, 53. Kg4, Gc3, 54. Sd3, Ke6, 55. h4, Gd4, 56. a4, Gc3, 57. Kf3, Ga5, 58. g4, Kf6, 59. h5, g×h, 60. g×h5.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 225. Hetmańska.

Dr. Euwe — Thomas

1. c4, e6, 2. Sc3, d5, 3. d4, Sf6, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. Sf3, Sbd7, 7. Wac1, c6, 8. Gd3, d×c4, 9. G×c4, Sd5, 10. G×e7, H×e7, 11. 0—0, S×c3, 12. W×c3, e5! 13. S×e5, S×e5, 14. d×e5, H×e5, 15. f4, He7, (Ten odwrót nie jest dobry. O wiele lepszy byłby manewr He4, by po Gd3 obrać pole hetmanem na e7). 16. f5! b5, (W jednej partji między Rubinsteinem a Dr. Laskerem nastąpiło w tym warjancie Gd7). 17. Gb3, b4, 18. f6! (Euwe w świetny sposób wyzyskał niefortunne 15. posunięcie swego przeciwnika. Teraz czarne zmuszone są do osłabienia swego skrzydła królewskiego). 18... g×f6, 19. W×c6, He3+, 20. Kh1, Gb7, 21. Wc×f6, He4, 22. Hd2! Kh8, 23. G×f7, Wac8, 24. Wf6—f2! Wcd8, 25. Hg5! Wd6, (Dla czarnych niema ratunku. Na 25... Hd4, mogło nastąpić 26. Wd2! Hg7 i 27. H×d8 i t. d.). 26. Gd5! Brawurowe zakończenie!

~~Białe~~ poddały się.

Partja Nr. 226. Francuska.

Thomas — Lilienthal

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. e×d, e×d, 4. Gd3, Gd6, 5. Se2, Se7, 6. Sg3, Sc6, 7. c3, Ge6, 8. Sbd2, Hd7, 9. Sf3, 0—0—0, 10. Gd2, h5, 11. Sh4, (Powstrzymuje piona h w dalszym pochodzie. Naogół jednak rozwój czarnych jest korzystniejszy). 11... f6, 12. Hc2, g5, 13. Shf5, G×g3, (Przewagę dawało 13... h4! 14. S×d6, c×d, 15. Sf1, h3!) 14. S×e7+, H×e7, 15. h×g3, Gf5+, 16. Ge3, G×d3, 17. H×d3, Hd7, 18. 0—0—0, Se7, 19. Wde1, Sf5, 20. Gd2, Sd6, (Czarne mają zdecydowanie lepszą końcówkę). 21. We2, Se4, 22. Ge1, Wde8, 23. f3, Sd6, 24. W×e8, W×e8, 25. Gf2, Ha4, 26. Kb1, Hc4! 27. H×c4,

S×c4, 28. b3, Sd2+? (Fatalny błąd, po którym białe zdobywają skoczka. Należało grać Sd6! i nie może nastąpić 29. W×h5, gdyż We2! wygrywa, zaś na 29. We1, W×e1, 22. G×e1, Sf5, 22. Gf2, Kd7, czarne mają możliwości na wygranie końcówki). 29. Kc1! (Wygrywające posunięcie!) We2, 30. Ge1! Se4, 31. f×e4, d×e4, 32. Wf1, W×a2, 33. W×f6, e3, 34. Kd1, h4, 35. g×h, g×h4, 36. We6, W×g2, 37. G×h4, Wb2, 38. b4, Kd7, 39. W×e3, Kc6, 40. We5.

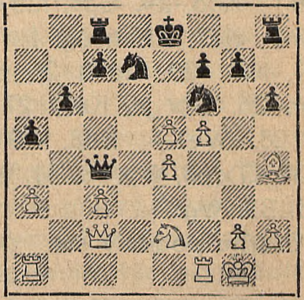
Czarne poddały się.

Partja Nr. 227. Nimcowicza.

Lilienthal — Capablanca

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, 4. a3, G×c3+, 5. b×c3, b6, (Najlepszą odpowiedzią jak dotychczas wykazała praktyka turniejowa jest d5). 6. f3! d5, (Odpowiedź na ewentualne 7. e4, oznacza to jednak uchylenie flankowania gońca czarnego na b7). 7. Gg5, h6, 8. Gh4, Ga6, 9. e4, G×c4, (Białe otrzymują obecnie nadzwyczaj silne centrum z możliwościami b. silnego ataku. Czarne powinny były spróbować 9. d×c4). 10. G×c4, d×c4, 11. Ha4+, Hd7, 12. H×c4, Hc6, 13. Hd3, Sbd7, 14. Se2, Wad8, (Trudno czarnym wybrać celową obronę). 15. 0—0, a5, 16. Hc2, Hc4, 17. f4! Wc8, 18. f5! e5, 19. d×e5! H×e4, (Na to tylko czekał utalentowany mistrz węgierski, który po tem posunięciu demonstruje przepiękną ofiarę hetmana w otwartem polu). Vide diagram! 20. e×f6!! H×c2, 21.

Pozycja po 19. posunięciu czarnych.

f×g7! Wg8, 22. Sd4! (Po tem dowcipnem posunięciu, czarne tracą hetmana, zostawiając białym i nadal druzgocącą przewagę). 22... He4, (Czarny hetman nie ma bezpiecznego schronu, gdyż po 22... Ha4, nastąpi 23. Wae1+, Se5, 24. W×e5, Kd7, 25. Wd5+, Ke8, 26. We1#. Zaś na 22... H×c3, 23. Wae1+, Se5, 24. W×e5+, Kd7, 25. We7+, Kd6, 26. Sb5+ i wygrywa). 23. Wae1, Sc5, 24. We4+, S×e4, 25. We1, W×g7, 26. W×e4+.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 228. Sycylijska.

Thomas — Norman

1. e4, c5, 2. Sc3, Sc6, 3. g3, g6, 4. Gg2, Gg7, 5. d3, Sf6, 6. Se2, d7—d6, 7. 0—0, Gc8—d7, 8. h3, 0—0, 9. Ge3, Wab8, 10. Hd2, b5, 11. Gh6, Se8, 12. G×g7, K×g7, 13. f4, e6, 14. f5, b4, 15. Sd1, Sd4, 16. Se3, g×f5, 17. e×f5, S×f5, 18. S×f5, e×f5, 19. Wf4, Wfh8? (Czarne nieumiejętnie się bronią; lepiej było grać Kh8, 20. Wh4, Wg8). 20. Waf1, Kf8, 21. g4! h5, 22. Sg3! h×g4, 23. S×f5, Ge6, 24. Sh6!! f6, (Nie może nastąpić

24... W×h6, bo białe wygrywają przez 25. W×f7+! G×f7, 26. H×h6+, Kg8, 27. Gd5, lub po 26. H×h6+, Ke7, 27. h×g! Hd7, 28. Hg5+, Kf8, 29. Gd5!) 25. S×g4, G×g4, 26. W×g4, Ke7, 27. Gc6! Hb6, 28. We1+, Kd8, 29. Hg2, Wc8, 30. G×e8, W×e8, 31. W×e8, K×e8, 32. Wg8+.

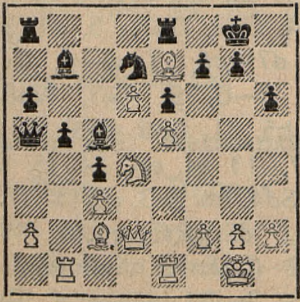
Czarne poddały się.

Partja Nr. 229. Hetmańska.

Dr. Euwe — Michell

1. Sf3, d5, 2. d4, Sf6, 3. c4, e6, 4. Sc3, c6, 5. Gg5, Sbd7, 6. e3, Ha5, 7. c×d, S×d5, 8. Hd2! Gb4, (W partji P. Johner-Becker (Karlsbad 1929) nastąpiło 8... Sb6, 9. e4, S×c3, 10. b×c, Sa4! z dobrą grą dla czarnych). 9. Wac1, c5, 10. e4, S×c3, 11. b×c3, Ga3, 12. Wcb1, 0—0, 13. Gd3, a6, 14. 0—0, b5, 15. d5, Sb6, (Wskazane było e×d, 16. e×d, f6, ale i wtedy białe zachowują swobodniejszą grę). 16. Ge7! We8, 17. d6, c4, 18. Gc2, Sd7, 19. e5, h6, 20. Wfe1, Gb7, 21. Sd4, Gc5, (Vide diagram!) 22. We3! (Eu-

Pozycja po 21. posunięciu czarnych.

we przechodzi w właściwym momencie do ataku na czarnego króla, którego lekkie figury źle rozmieszczone nie dają dostatecznej obrony. Specjalnie smutną rolę odgrywa czarny hetman, zdegradowany do funkcji biernego statysty). 22... Sf8, 23. Wg3, G×d4, 24. W×g7+! K×g7, 25. Gf6+, Kg8, 26. H×h6.

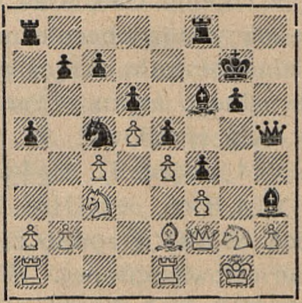
Czarne poddały się. Dr. Euwe w znakomitym stylu rozegrał niniejszą partję.

Partja Nr. 230. Indyjska.

Michell — Flohr

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, d6, 5. Sf3, (Najlepszą grę otrzymują białe przy zastosowaniu 5. f3!) 0—0, 6. Ge2, Sbd7, 7. 0—0, e5, 8. d5, a5, 9. Hc2, Sh5! 10. g3, (To posunięcie osłabia skrzydło królewskie). 10... Sc5, 11. Se1, Gh3, 12. Sg2, Sf6! 13. Wfe1, Sfd7, (Czarne poczyniły wszelkie przygotowania do f5). 14. Ge3, f5! 15. f3, f4! 16. G×c5, S×c5, 17. g4, h5! 18. g×h5, Hg5! 19. Gf1, H×h5, 20. Hf2, Gf6, 21. Ge2, Kg7!

Pozycja po 21. posunięciu czarnych.

(Otwarta linja h — to droga do zwycięstwa). 22. Kh1, Wfh8, 23. Weg1, Wh6, 24. Gf1, Wah8! I niema pardonu!

Białe poddały się.

Turniej we Wiedniu.

Po pięciotygodniowej walce zakończył się dnia 4. bm. 17-ty zrzędu turniej im. Trebitscha połączony z inowacją nadania pierwszemu zwycięscy zaszczytnego tytułu mistrza Wiednia. Z wyjątkiem arcymistrza Spielmana i mistrza Hansa Kmocha, stanęła do turnieju cała extra - klasa mistrzowska Wiednia oraz przedstawiciele młodszej generacji. Ci ostatni przechodzili przez kilka turniejów kwalifikacyjnych kolejno, by złożyć niejako egzamin swych umiejętności szachowych graczy I. kategorji. Turniej ten obfitował w liczne niespodzianki, przyczem niejednokrotnie starzy rutynowani mistrzowie ulegali niespodzianie swoim młodszym kolegom.

Naogół jednak rutyna wzięła górą nad polotem i młodością. W drugiej połowie turnieju wysunął się na czoło turnieju znany mistrz i teoretyk *Albert Becker*, który do końca potrafił utrzymać w odpowiednim dystansie swych najbliższych konkurentów. Mistrzowi temu prócz nagrody pieniężnej w kwocie 500 Schill. przyznany został również zaszczytny tytuł mistrza Wiednia.

Wynik turnieju był następujący: I. Becker $11^1/_2$, II-IV. Glass, Grünfeld, Müller po 10, V-VI. Fuss, Hönlinger po $9^1/_2$, Gerschenkron, Kolnhofer i Podhorzer po $8^1/_2$, Beutum 7, Fischer i Stöckl po 6, Igel $5^1/_2$, Lenner i Weiss po $3^1/_2$, Rosenberger $2^1/_2$.

Turniej w Wilnie.

W ostatnich dniach grudnia 1934 r. odbył się we Wilnie turniej o indywidualne mistrzostwo Kresów Północno-Wschodnich. Budził on żywe zainteresowanie, gdyż był pierwszą imprezą tego rodzaju i miał wyeliminować reprezentanta okręgu Ziem Północno-Wschodnich na turniej przedolimpijski w Łodzi. Pozatem impreza ta była dalszym krokiem na drodze współpracy i zacieśnienia przyjaznych więzów między Białymstokiem, Grodnem, Lidą i Wilnem, których przedstawicieli wzięli udział w tym turnieju.

Białystok był reprezentowany przez pp. Babkesa i Nowodworskiego, Grodno przez p. Ginsburga, Lida przez p. Lidskiego, Wilno przez pp. Gerstena, Judelewicza i Tirsztejna.

Krótki dystans oraz przejęcie się ważnością sprawy stwarzały naprężoną atmosferę, wymagającą opanowania, zimnej kwi i wytrzymałości nerwów zawodników. Turniej składał się z dwóch części, z wstępnego turnieju oraz drugiego w którym trzej pierwsi przechodzili do finału.

Wynik turnieju wstępnego był następujący: Tirsztejn 5 p., Nowodworski i Lidski po $4^1/_2$ p. Wszyscy trzej bez przegranej. Na dalszych

miejscach uplasowali się Judelewicz $2^1/_2$, p., Babkes i Gersten po 2 p. Listę uczestników zamknął p. Ginsburg z $^1/_2$ p.

Nastaje najbardziej emocjonujący moment: finał! Następujące 2 po sobie rundy nie przyniosły jeszcze rozstrzygnięcia, gdyż partje: Tirsztejn-Lidski i Nowodworski-Lidski zakończyły się remisowym wynikiem. Dopiero partja Nowodworski-Tirsztejn wyjaśnia sytuację, gdyż kończy się wygraną Nowodworskiego.

Ostateczny wynik brzmi: Zwycięsca turnieju i zdobywca tytułu mistrza Kresów Północno - Wschodnich *A. Nowodworski*, przedstawiciel i mistrz Białegostoku 6 p. z 8 możliwych (bez przegranej), wicemistrzostwo ex aequo zdobyli: *Lidski*, przedstawiciel i mistrz Lidy (bez przegranej) i *Tirsztejn*, przedstawiciel Wilna po $5^1/_2$ p. Warto zaznaczyć, iż wspomniany Nowodworski liczy obecnie lat 19 i wciągu jednego roku uzyskał mistrzostwo m. Białegostoku, oraz zdobył mistrzostwo Ziem Półn.-Wsch.

Podczas rozgrywek turniejowych odbyło się zebranie delegatów Okręgowego Związku Szachowego Ziem Północno-Wschodnich, w którem wzięli udział przedstawiciele zgłoszonych klubów m. Wilna, Białegostoku, Grodna i Lidy. Delegaci przeprowadzili dyskusję nad statutem i opracowali takowy celem przedłożenia władzom do zatwierdzenia.

Niektóre partje z turnieju we Wilnie ogłaszamy poniżej.

Partja Nr. 231. Angielska.

Judelewicz — Lidski

1. Sf3, Sf6, 2. c4, c5, 3. Sc3, Sc6, 4. d4, c×d4, 5. S×d4, S×d4, 6. H×d4, g6, 7. Gf4, Gg7, 8. Hd2, d6, 9. e4, 0—0, 10. Ge2, Gd7, 11. 0—0—0? Sg4! 12. Wdf1? Ha5, 13. Kc2, Wac8, 14. Sd5, H×a2! 15. S×e7+, Kh8, 16. Hb4, a5! 17. Hb6, Ga4+, 18. Kc1, W×c4+! 19. G×c4, H×c4, 20. Kb1, Gc2+! 21. Kc1, Gd3+. Białe poddały się.

Partja Nr. 232. Ben-Oni.

Nowodworski — Ginzburg

1. d2—d4, c7—c5, 2. e2—e3, d7—d5, 3. Sg1—f3, Sb8—c6, 4. c2—c3, e7—e6, 5. Gf1—d3, Sg8—f6, 6. Sb1—d2, Gf8—d6, 7. Hd1—e2, 0—0, 8. d4×c5, Gd6×c5, 9. e3—e4, d5—d4, 10. Sd2—b3, Gc5—b6, 11. e4—e5, Sf6—e8, 12. Gd3×h7! Kg8×h7, 13. Sf3—g5+! Kh7—g6 14. h2—h4, Hd8—e7, 15. h4—h5+, Kg6—h6, 16. He2—d3!! g7—g6, 17. Sg5×e6+, Kh6—h7, 18. h5×g6+, Kh7—g8, 19. Wh1—h8+!! i czarne poddały się, gdyż białe dają mata.

Partja Nr. 233. Holenderska.

Tirsztejn — Nowodworski

1. d2—d4, e7—e6, 2. e2—e3, f7—f5, 3. Gf1—d3, Sg8—f6, 4. Sg1—f3, Gf8—e7, 5. 0—0, b7—b6, 6. Sb1—d2, Gc8- b7, 7. Hd1—e2, 0—0, 8. c2—c4, Sf6—e4, 9. b2—b3, d7—d6, 10. Gc1—b2, Sb8—d7, 11. Wa1—d1, Hd8—e8, 12. Gd3—b1, He8—h5, 13. Kg1—h1, Sd7—f6, 14. Sd2×e4, f5×e4, 15. Sf3—g1, Sf6—g4, 16. h2—h3, Wf8×f2!! 17. Wf1×f2, Sg4×f2, 18. He2×f2, Hh5×d1, 19. Gb1—c2, Hd1—h5, 20. Sg1—e2, Wa8—f8! Białe poddały się.

Turniej we Lwowie.

W pierwszych dniach stycznia zakończył się turniej o mistrzostwo Lwowa na rok bieżący następującym wynikiem: Gerstenfeld 12, red. Friedman i Mgr. Sulik po 11½, Mgr. Kaufman i Schächter I. po 11, Schönfeld 10½, prof. Popiel 7½, Metzger 7, Lipiec 6½, Bachstütz 5, Bizoń, inż. Wendeker, Schächter II., Löwenthal i Künstler po 4½, Tennenbaum 4.

Wynik tegorocznego turnieju, zwłaszcza zdobycie tytułu mistrzowskiego oraz I. nagrody przez młodego gracza *Edwarda Gerstenfelda*, stanowił największą sensację dla sfer szachowych m. Lwowa. Dowodzi on, że systematyczna praca Lwowskiego Okręgu Szachowego z biegiem lat, wychowała i wykształciła cały szereg młodych i uzdolnionych graczy, którzy w odbytym turnieju mieli pole do popisu, składając egzamin ze swych umiejętności szachowych z bardzo dobrym wynikiem.

Także poziom gry był stanowczo wyższy, aniżeli w turniejach lat ubiegłych. Sam przebieg turnieju był nadzwyczaj ciekawy i emocjonujący, zaś ostatnie dwie rundy, które miały przynieść rozstrzygnięcie, rozegrane zostały w atmosferze b. niespokojnej, pełnej napięcia nerwowego zawodników, dopingowanych w sposób niesportowy przez pewną część bywalców kawiarni de la Paix, położonej w śródmieściu, gdzie turniej się odbył. Do sprawy tej jeszcze w dalszym ciągu naszego sprawozdania, powrócimy.

Już pierwsze rundy dowiodły, że młodzież będzie miała ważkie słowo do powiedzenia w tym turnieju. Po 5-tej rundzie wysuwa się na czoło turnieju Schönfeld, który wraz z Sulikiem i Kaufmannem naprzemian prowadzą.

Sytuacja w dalszym ciągu jest niewyjaśniona, gdy w 6. rundzie spowodu zasłabnięcia, zmuszony jest korzystać z tygodniowego urlopu red. Friedman. Jest to okres niepowodzeń Schächtera I. i prof. Popiela, oraz dalszych sukcesów Schönfelda, Kaufmanna, Sulika i Gerstenfelda. Po tym tygodniu następuje start red. Friedmana, (mimo ciężkiej i dokuczliwej choroby nie zrezygnował z udziału w turnieju), który w rundzie 11-tej dopada swoich konkurentów, a nawet wyprzedza najbliższego swego konkurenta — Gerstenfelda o ½ p. Od tej chwili losy pierwszego miejsca zdają się być przesądzone. W przedostatniej rundzie, red. Friedman prowadzący już o cały punkt przed Gerstenfeldem, odrzuca w partji z tymże zaproponowane mu remis, przeceniając swą końcówkę i w dogrywce w dodatku przegrywa. Stan przed ostatnią rundą: Friedman i Gerstenfeld po 3 stracone, Sulik, Schönfeld i Kaufmann po 3½, Schächter 4. Wśród niezwykłego zdenerwowania graczy, rozpoczyna się ostatnia runda. Najwięcej zainteresowania budzi partja prof. Popiela z Gerstenfeldem. W pewnej chwili niezdolny do skupienia się i upadający z sił red. Friedman, proponuje remis swemu partnerowi, inż. Wendekerowi, co tenże przyjmuje. Tymczasem partja Popiel-Gerstenfeld dochodzi do kulminacyjnego punktu. Mający przez cały czas równorzędną a w pewnej chwili zdecydowanie lepszą grę Popiel, wpada w niedoczas i przegrywa. Ten szczęśliwy zbieg okoliczności w dwóch ostatnich partjach zadecydował o zdobyciu I-go miejsca przez Gerstenfelda. Partja Sulika z Schönfeldem przy licznych obustronnych możliwościach i pokonaniu niedoczasu, kończy się w ostatniej chwili zwycięstwem Sulika, co zapewnia mu dzielenie II-III. miejsca, w czasie gdy przegrana ta odrzuca Schönfelda aż na 6-te miejsce. Na 4-tem i 5-tem miejscu usadawiają się Kaufmann z Schächterem I.

Przechodząc do omówienia siły gry poszczególnych zawodników wypada podkreślić pomysłową i poprawną grę *Gerstenfelda*, wykazującego b. dobrą znajomość teorji, oraz otwartą i silną grę *Sulika*, którego piętę Achillesową stanowi niedocenianie słabszych partnerów. Do *red. Friedmana* można zastosować znane przysłowie:

„Niema reguły bez wyjątków“. Z reguły zdobywał bowiem od lat blisko 10 mistrzostwo Lwowa. *Mgr. Kaufmann* (grał w Katowicach w drużynie Krakowa), dowiódł swym wynikiem i swoją grą, że ma prawo zaliczyć się do czołowych graczy Lwowa, zaś *Schächter*, który kiepskim startem turniej rozpoczął, pięknym finishem uzyskał pełną rehabilitację. *Schönfeld*, zdobywca VI-go miejsca, jest graczem utalentowanym, który ma do pokonania jedną tylko trudność turniejową tj., niedoczas. Na *prof. Popielu* odbiły się najmocniej jego zajęcia zawodowe, skutkiem czego nie posiadał odpowiedniej wytrzymałości, przegrywając cały szereg dobrych partji. *Lipiec* poczynił znaczne postępy i jest dobrym graczem turniejowym. Panowie: *Bachstütz, Bizoń, inż. Wendeker, Schächter II., Löwenthal i Künstler* walczyli, jak mogli najlepiej. Niewątpliwie niektórzy z nich poczynią jeszcze postępy. *Tennenbaum*, znany szachista lwowski, spowodu wypadku rodzinnego zmuszony był z turnieju wystąpić. Zatrzymanie go więc z 4 punktami w tabeli, nie ma zasadniczo znaczenia, gdyż nie może ilustrować gry tego uczestnika.

A teraz kilka słów pod adresem Komitetu Turniejowego. Mając kilka odpowiednich lokali do dyspozycji, Komitet wybrał lokal najbardziej niestosowny na urządzenie turnieju.

Otwarta dniem i nocą, czynna karciarnia jednej z najbardziej ruchliwych w śródmieściu kawiarń, nie była stosownym lokalem turniejowym, nie była ani pod względem higjenicznym, moralnym i prestiżowym do celu wspomnianego — odpowiednia.

Hałaśliwa, zadymiona i przepełniona sala karciana, w pewne dnie mieszcząca powyżej 100 osób, ze względu na swe znaczenie, nie zapewniała grającym spokoju, który jest najbardziej nieodzownym czynnikiem gry turniejowej. Inne techniczne strony dużo zostawiały do życzenia. Brak odpowiednich garniturów szachowych i szachownic, brak blankietów szachowych, wadliwe zegary szachowe i t. p. (bez chorągiewek kontumacyjnych) budziły wielkie zastrzeżenia. Także losowanie kolorów uderzało pewną złośliwością. Brak wreszcie należytej opieki komitetu nad przebiegiem turnieju oraz objektywnego kierownictwa.

Wszystkie te mankamenty dla dobra rozwoju szachowego w naszem mieście winne być w przyszłości usunięte, losowanie publicznie przeprowadzone w obecności zawodników, zaś wybór odpowiedniej sali troskliwie dobrany.

Wkońcu należy podnieść starania prezydjum Lwowskiego Okręgu Szachowego, na którego prośbę pan Prezydent miasta Lwowa — Dr. Drojanowski, reaktywował nagrodę honorową miasta dla zdobywcy tytułu mistrza Lwowa w szachach. Nagroda honorowa miasta dodająca tytułowi szczególnej powagi, została z wielkiem uznaniem przyjęta przez lwowski świat szachowy. *„Obserwator“*

Alfred Czarnota (Gniezno).

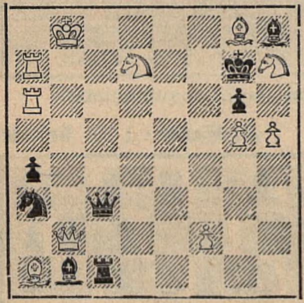
Motyw i antymotyw w dwuchodówce.

(Głos w dyskusji)

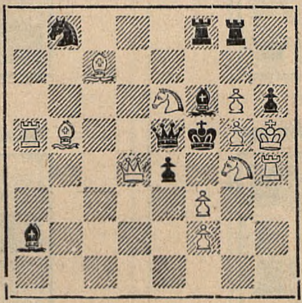
Chciałem dorzucić kilka słów do uwag p. A. Goldsteina, jakie ukazały się w ostatnim numerze „Szachisty“. P. Goldstein poddał nieśmiałej krytyce kwestję przeciwstawiania jednych typów zadań drugim, dokonaną przez autorytety na terenie problemistyki szachowej, a wątpliwości swoje zilustrował przykładami, które odnośnie do koncepcji anty-goethartowskiej są istotnie druzgocące. Okazuje się, że przy dotychczasowem podejściu do tezy i antytezy ideowej w dwuchodówce musiały

być pewne nieścisłości, skoro pozwoliło ono na ukonstytuowanie się dwóch odrębnych typów ideowych, z których każdy ma wszelkie dane reflektować na nazwę anty-goetharta. Postaram się zatem zanalizować pojęcie antymotywu i określić je tak, by nie było żadnych dwuznaczności. Dla przykładu wezmę właśnie koncepcję goethardowską. Otóż można ją zdefinjować następująco: Czarne stojąc wobec pewnej groźby matowej mają możność obalić tę groźbę zapomocą przesłony linji swej związanej figury. Ta przesłona pozwala białym na danie mata, w ten sposób, że związana figura zostaje uwolniona, jednakowoż nie mogąc bronić mata spowodu uprzedniej przesłony linji. To byłby pewien motyw ideowy, który możnaby w różnoraki sposób technicznie przeprowadzić.

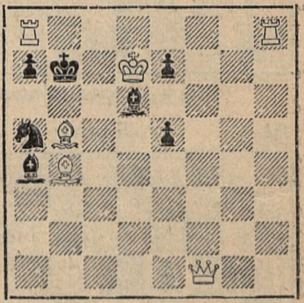
Dwuchodówki oryginalne A. Czarnoty.

I. — Ha2!

II. — Sf4!

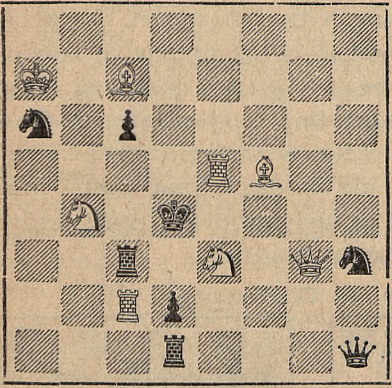

III. — Gc5!

Koncepcja ta jest przedstawiona w Nr. I. Jeżeli teraz chcemy stworzyć antymotyw — motyw wprost przeciwny, to musimy w naszej definicji motywu zmienić występujące pojęcia ideowo-strategiczne na wręcz przeciwne. A więc związanie figury — uwolnienie figury, przesłona linji — odsłona linji, blokowanie pola — uwolnienie pola i t. p. Tak pojęta koncepcja anty-goethartu przedstawi się zatem: Czarne stojąc wobec pewnej groźby matowej mają możność obalić tę groźbę zapomocą odsłony linji swej niezwiązanej figury. Ta odsłona pozwala białym na danie mata w ten sposób, że wolna figura zostaje związana, a czarne nie mogą bronić mata spowodu uprzedniej odsłony. Przykładem na tak skonstruowaną koncepcję ideową jest zadanie Nr. 2. Przez Sf4 grozi czarnym mat przez Se3++. Główny warjant gry to odsłona linji hetmana czarnych przez e4—e3 lub e4×f3. Hetman jest niezwiązany! Związanie następuje dopiero w macie Gd3++ przyczem wolne przedtem dla króla miejsce f4 zostało na skutek odsłony zajęte przez białego hetmana. Z pośród 4 innych warjantów ciekawszy jest K×f4 z jednoczesnem uwiązaniem hetmana. Widzimy tu, że realizacja tego zupełnie wyraźnego antymotywu nie nastręczała specjalnych trudności. Nie wyklucza to jednak wypadku, by antymotyw był niemożliwy do skonstruowania. Nie chcę w tej chwili tej kwestji przesądzać, gdyż wymagałoby to bardzo długich i żmudnych studjów. (c. d. n.).

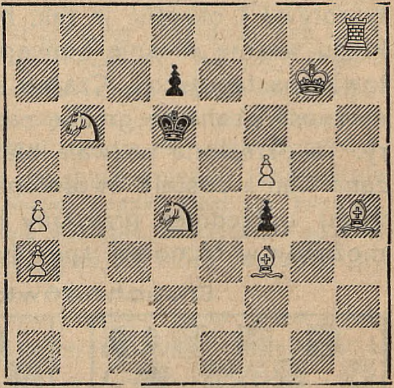
Zadania oryginalne.

190. E. H. Hörholt — Trondheim

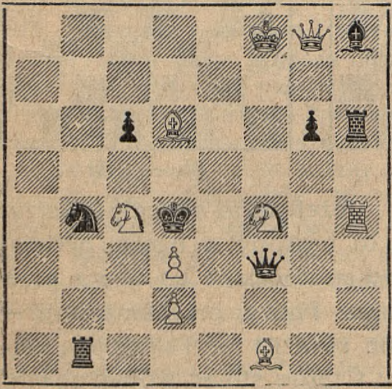
Mat w 2. posunięciach.

191. L. Grünberg — Katowice

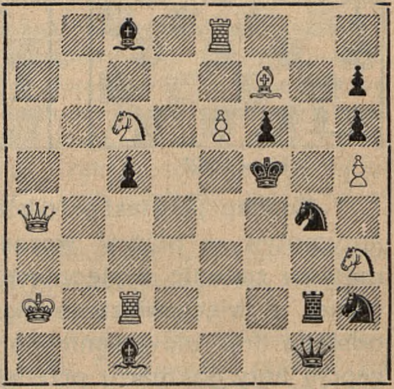
Mat w 2. posunięciach.

192. J. Fux — Warszawa

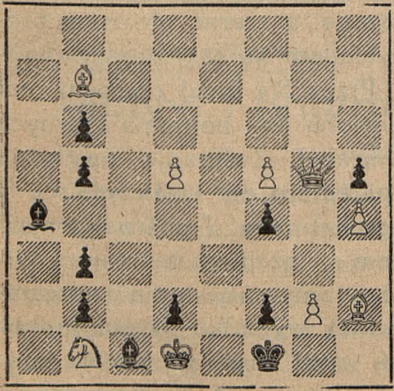
Mat w 2. posunięciach.

193. J. Fux — Warszawa

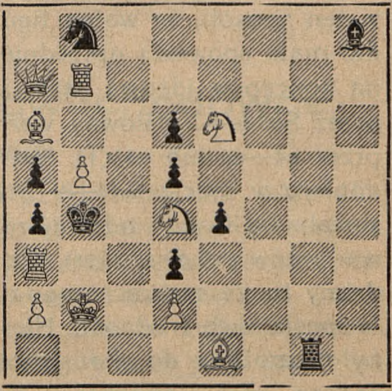
Mat w 2. posunięciach.

194. A. Czarnota — Gniezno

Mat w 3. posunięciach.

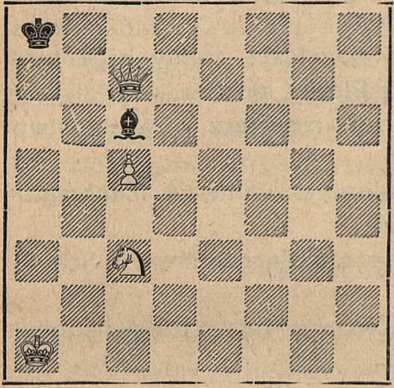
195. H. Zygalski — Warszawa

Mat w 3. posunięciach.

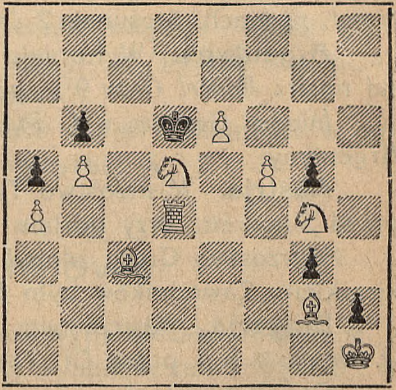
Zadania oryginalne.

196. Dr. E. Palkoska Praga

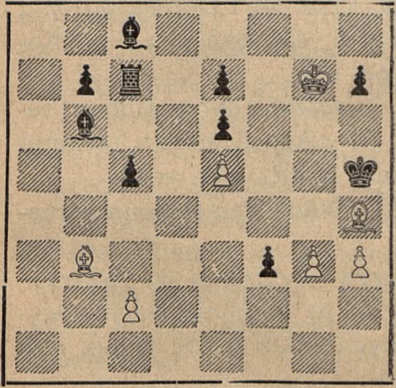
Mat w 3. posunięciach.

197. E. A. Hörholt Trondheim

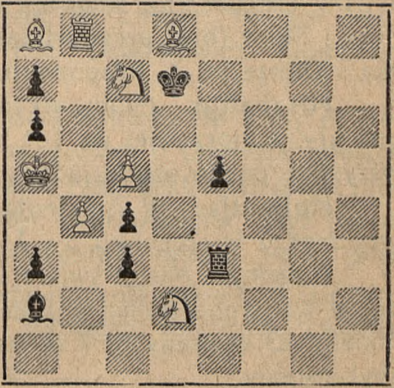
Mat w 3. posunięciach.

198. S. Limbach Sambor

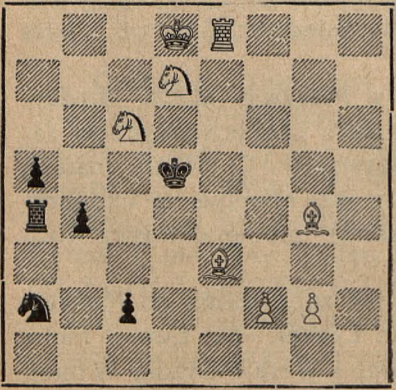
Mat w 3. posunięciach.

199. I. Mikan Praga

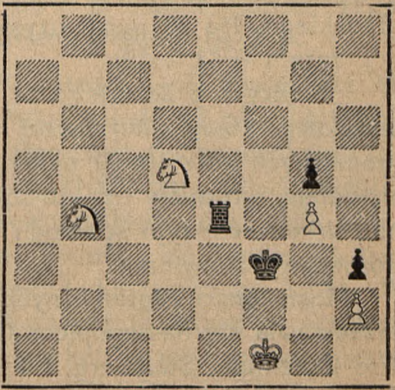
Mat w 3. posunięciach.

200. I. Cumpe Praga

Mat w 3. posunięciach.

201. J. A. Rusek Komorowice

Białe zaczynają i wygrywają.

Wiadomości ze świata.

Anglja. Mistrz *Fairhurst* zwyciężył starego arcymistrza Miesesa w trzech partjach. Stosunek 2 : 1 dla zwycięscy.

Argentyna. W turnieju mistrzowskim zwyciężył znany argentyński mistrz *Robert Grau* $9^1/_2$, przed Maderną i Plecim po $8^1/_2$.

Między Grauem a *L. Piazzimim,* odbędzie się mecz o mistrzostwo Argentyny.

Austrja. Mistrzostwo Tyrolu zdobył nieoczekiwanie *A. Lachemair* przed Singerem, przy udziale 12 uczestników.

Mistrzostwo Gracu zdobył *O. Krassnig* przed Berghoferem i Schenkirzykiem. Zawodników było 10-ciu.

Bułgarja. Mistrzostwo Bułgarskiego Związku Szachowego zdobył *G. Geschew* 8 p. przed Dr. Toschewem $6^1/_2$.

Czechosłowacja. Turniej im. Kautsky'ego w Pradze zakończył się zasłużonem zwycięstwem mistrza Karola Opoćenskego. Wynik: *Opoćensky* 11, dr. Treybal $9^1/_2$, Kopecek $8^1/_2$, Karjakin 8, Chodera i Dobias po $7^1/_2$, Zitta i Flohr (brat arcymistrza) $6^1/_2$, F. Treybal 6, Dr. Skalicka $5^1/_2$, Koska i Dietze po 4, Rosenbaum i Petkiewicz po $3^1/_2$.

Hiszpanja. Młody arcymistrz Węgier, *Lilienthal,* dał w Bilbao seans gry jednoczesnej na 121 szachownicach. W ciągu 8 godzin rozegrał wszystkie partje uzyskując nadzwyczajny wynik: +97, =13, —11.

Holandja. W Amsterdamie pokonał *E. Mulder* van Hoorna w małym meczu w stosunku 3 : 1.

Niemcy. Mistrz świata Dr. Alechin przed wyjazdem do Australji, dał w Karlsruhe pokaz gry równoczesnej na 40-tu szachownicach z wynikiem: 23 wygranych, 7 remis i 10 przegranych. Jak widać wynik niezbyt świetny.

Rosja Sowiecka. Bawiący obecnie w Rosji mistrz litewski *Mikenas,* miał okazję zapoznania się z siłą gry przeciętnego szachisty leningradzkiego. Na 30 partji uzyskał w simultanie zaledwie: +8, =6, —16! t. j. razem +11 —19!

Między 1 a 28 lutego br. odbędzie się w Moskwie *wielki międzynarodowy turniej mistrzowski* przy udziale 10-ciu znanych mistrzów zagranicznych oraz 10-ciu najlepszych graczy rosyjskich. Ci ostatni zostaną wyłonieni z turnieju ogólno-sowieckiego, który jest obecnie na ukończeniu. W turnieju tym spowodu udziału w Hastings nie grał mistrz Rosji Sowieckiej, Botwinnik.

Lista gości zagranicznych, którzy otrzymali zaproszenia do Moskwy przedstawia się następująco: Capablanca, Dr. Lasker, Dr. Euwe, Flohr Pirc, Spielman, Stahlberg, Lilienthal, Nimcowicz i Wera Menszik. W miejsce Dr. Euwego, który odmówił udziału w turnieju, zaproszono Mikenasa.

Wyznaczono nagrody: 400, 200, 150 i 100 dolarów. Ponadto mistrzowie otrzymują zwrot kosztów podróży i utrzymania.

W małym turnieju w Tyflisie, zwyciężył *Goglidze* 9½ przed Makaganowem 8, III-V. wspólnie zajęli *Kmoch* (z Wiednia), Ragosin i Rauser po 7.

Rumunja. Mistrzostwo Bukaresztu zdobył *S. Herland* 8 p. przed Mendelsohnem 7 p. Zawodników było 10-ciu.

Węgry. W Budapeszcie zwyciężył *Lajos Steiner* Lilienthala w meczu złożonym z 6 partji, uzyskując wynik korzystny 4 : 2.

Wiadomości krajowe.

Białystok. W tutejszym Klubie Szachowym zostały rozegrane 2 mecze między Zabłudowskim i Babkesem z wynikiem remisowym 6 : 6.

Brześć n/B. W dniu 20 grudnia ub. roku zakończył się tu turniej o mistrzostwo miasta. W turnieju uczestniczyło 20 zawodników. Wynik był następujący: I-II. Szpigelmacher i Najman, III. Lifszyc, IV. por. Palige, V. Zakrzewski. Dalsze miejsca zajęli: Por. Ostańkowicz, Goldberg, Inż. Puk, Kiin, Rogozik i Frydman.

Powyższych 11 graczy komisja turniejowa włączyła do klasy A, pozostałych 9-ciu weszło do klasy B i C. W rozgrywce o pierwsze miejsce zwyciężył *Szpigelmacher* Najmana, zdobywając tytuł mistrza Brześcia n/B. na rok 1934. Powyższy turniej miał charakter kwalifikacyjny, gdyż już na wiosnę odbędzie się ponowny turniej o mistrzostwo miasta na r. 1935.

Bystra k/Białej. W pierwszej połowie stycznia zakończył się turniej o mistrzostwo miasta zorganizowany staraniem tutejszego Związku Strzeleckiego.

Do turnieju zgłosiło się 9 zawodników. Mistrzostwo Bystrej na rok 1935 zdobył p. *Stanisław Kubik* osiągając pełne 100% z 8 pkt., II-III. miejsce zajęli ex aequo Kozłowiecki i Chadżaj po 6 p. Dalsze miejsca zajęli Gracz 4½, Fierla 3, Kika 2½, Jacher, Kaczmar i Preczek po 2 p.

Gniezno. Zakończył się tu turniej II. kategorji: 1) Szymański M. 16½ pkt., 2) Wietrzykowski 15½ pkt., 3) Mikołajewski 13 pkt., 4) Frąckowiak 12 pkt. 5) Pluciński 11 pkt., 6-7) Roessner, Schmiedeskamp po 10½ pkt., 8) Preyzner E. 10 pkt., 9) Sokołowski 9½ pkt., 10) Szymański L. 9 pkt., 11) Kantorczyk 8½ pkt., 12) Szewczyński 8½ pkt., 13) Janu-szewski 8 pkt., 14-15) Ziety i Jurgenson po 7½ pkt., 16) Sander 6½ pkt., 17) Sulicki 3 pkt., 18-19) Chołmikowski i red. Łukaszewicz po 2 pkt. W wypadku równej ilości punktów decydowała punktacja Sonnenborna. Dwaj pierwsi zdobyli prawo uczestniczenia w turn. I kat. o mistrzostwo miasta. 2-gi do 15-go zdobyli tytuł szachisty II. kategorji. Obecnie trwa turniej

I. kategorji. Uczestniczą w nim pp.: Badylak, Bogdas, Czarnota, Wesołowski Wit. i Wesołowski Wł. jako zawodnicy I. kategorji. Ponadto przygotowuje się turniej drużynowy oraz turniej III. kategorji.

Warszawa. Po turnieju o mistrzostwo stolicy, zakończonym zwycięstwem mistrza Najdorfa, urządzono w Warszawskim Klubie Szachowym „błyskawiczny” turniej handicap. Turniej zgromadził około 30 uczestników, którzy byli podzieleni na trzy grupy. Szachiści I-ej kategorji dawali pozostałym graczom odpowiednie fory. I-ą nagrodę zdobył bezkonkurencyjnie *Najdorf,* drugą znany kompozytor warszawski *Tuhan-Baranowski,* trzecią olimpijczyk *Makarczyk,* czwartą *Reisner,* piątą *Sipak,* szóstą *Margolin.*

W dniu 15-go bm. rozpoczął się w lokalu Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego *turniej pań,* do którego zgłosiło się 9 zawodniczek. Po trzech rundach stan turnieju przedstawia się następująco: pp. Januszewska i Gerlecka po 3 p., Kowalska 2 p., Kuczewska i Ottówna po 1 p., Pawłowska, Manczarska, Adlerówna i Fiszbinówna 0 p.

Turniej drużynowy w klasie A zakończył się zasłużonem zwycięstwem drużyny Rembertowa 43½ przed Philipsem 41½. Na uwagę zasługuje piękny wynik Sądowców 36½, którzy zdystansowali ubiegłorocznego zwycięscę t. j. Warsz. Tow. Zwol. Gry Szach. z 34½ p. Dalsze miejsca zajęli Osadnicy wojskowi 28 p., Ministerstwo Rolnictwa 20½, Skarbowcy 19½, Monopol Tytoniowy 16, P. K. O. 15, Tramwaje Miejskie 15 p.

Do *Turnieju indywidualnego o mistrzostwo Warszawskiego Związku* zakwalifikowali się do finału pp.: Gadaliński, Frajman i Sipak z Rembertowa, Drabik z Sądowców, hr. Plater i Margolin z Philipsa, Bagiński z Skarbowców i Grodzicki z P. Z. L.

Sulmierzyce (Wiekopolska). Dnia 16. grudnia ub. roku odbył się tu mecz międzymiastowy Sulmierzyce — Zduny na 16 szachownicach. Zwyciężył klub „Giermek“ ze Zdun, bijąc reprezentację Sulmierzyc w stosunku 11 : 5.

Komunikat Warszawskiego Koła Problemistów.

„Warszawskie Koło Problemistów zorganizowało mecz kompozycji szachowej między Polską a Węgrami. W myśl regulaminu liczba uczestników jest nieograniczona, wobec powyższego wszyscy kompozytorzy polscy, pragnący wziąść udział w meczu proszeni są o zwrócenie się do sekretarjatu Warszawskiego Koła Problemistów pod adresem: *Henryk Salzman, Warszawa, Graniczna 14/8.*, w celu otrzymania tematów oraz bliższych informacyj“.

Do PT. Uczestników grupy III.

Ponieważ śp. Z. Petluk niedawno temu przystąpił do turnieju, postanowiło kierownictwo zachować nazwisko zmarłego w tabeli, bez przyznania partnerom jakichkolwiek punktów, choćby z tego tytułu, że i grupa III. nie jest w zupełności skompletowana. Po zgłoszeniu p. Z. Mikuły pozostają w grupie III. 3 miejsca wolne.

Wobec tego, że śp. Z. Petluk złożył był tylko I. ratę w kwocie Zł. 5 na fundusz nagrodowy, postanowił Zarząd Związku uzupełnić II-gą ratę Zł. 5 z kasy Związku by funduszu nagrodowego nie uszczuplić.

Komunikat
Polskiego Związku Szachistów Korespondencyjnych.

Wkładki członkowskie złożyli w grudniu i styczniu pp.: M. Spitz 1 zł., W. Lokier 1 zł., L. Młynik 2 zł. i Z. Mikuła 1 zł. Dopisano % bankowy w Gal. Kasie Oszczędności na książeczce wkładkowej P. Z. Sz. K. — 2.32 zł., razem 7.32.

Wydatki: Uzupełnienie II-raty śp. Z. Petluka 5 zł., porta 1 zł., razem zł. 6.

Stan kasy z dniem 31/I. 36.56 zł.

Wkładki turniejowe na fundusz nagrodowy złożyli w ciągu bm. pp.:

Z. Gryczyński 6 zł., prof. S. Popiel 5 zł., M. Spitz 10 zł., L. Młynik 2.50 zł.: śp. Z. Petluk (pokrywa Związek) 5 zł., Z. Mikuła 10 zł.

Razem wkładki turniejowe 262 zł.

Ogólny stan kasy kasy z dniem 31/I. 298.56 zł.

Od Kierownictwa.

Upraszamy uprzejmie P. T. Uczestników z Łodzi i Wilna o uregulowanie zaległości wkładek turniejowych, które w terminie do dnia 20. bm. nie zostały złożone, o wpłacenie tychże najdalej do dnia 15 bm. pod rygorem zawieszenia i wstrzymania ich gry w turnieju.

Sprostowanie omyłek: Pan Tomaszewicz z Radomia prosi o sprostowanie swego nazwiska, gdyż pisze się Tomaszewicz, a nie Tomasiewicz, jak mylnie podaliśmy, za co serdecznie przepraszamy.

W № 11. w zad. № VI. p. Limbacha opuszczono czarnego gońca na polu e4, zaś w № 12. również w samomacie p. S. Limbacha opuszczono czarną wieżę na polu c6.

Na życzenie P. T. Czytelników prolongujemy termin nadsyłania rozwiązań „zadań gwiazdkowych“ z № 12., do dnia 15. lutego br. włącznie.

Celem rozpowszechnienia jedynego pisma szachowego w kraju i umożliwienia korzystania z niego szerokim rzeszom szachowym, postanowiła redakcja obniżyć znacznie cenę kompletnych roczników „Szachisty“ r. 1933 i 1934 dla P. T. Klubów, Związków, Stowarzyszeń szachowych i nowych prenumeratorów.

Nowonabywcy otrzymują oba roczniki 1933 i 1934 o 50% taniej, jedynie za Zł. 11·— wraz z kosztami porta.

Korzystajcie więc z nadarzającej się okazji!